

עפ"ת 6105/23 - הני אבו מערוף נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 6105-05-23 אבו מערוף נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 36250007006

בפני כב' השופט עמיה י' צלקובnick
מערער הני אבו מערוף
נגד מדינת ישראל
משיבת

פסק דין

בכתב אישום שהוגש לבית המשפט השלום לubyteורה בפתח תקוה בתיק תעת 4019-05-22 סעיף 10(א) לפકודת העבורה, תשכ"א-1961, שעניינה נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה תקף (פקע ב- 11.10.2018), בכפר קאסם, ביום 23.3.22, בשעת לילה.

בשני דיונים שהתקיימו ביום 1.6.22 ו- 12.9.22 התיציבו עורכי דין מטעמו של המערער - המערער לא התיציב לדיניהם אלה וכן לאربעה דיונים נוספים שנערכו. והتابקה דחיה. בדיון ביום 1.6.22 נימק ב"כ המערער (עו"ד מועלם) את הבקשה: "**קיבלו הצעה להסדר**". בית משפט קמא נעהר לביקשות הדחיה תוך שוץ על ידי בית המשפט כי נוכחות המערער היא חובה, שם לא כן יצא נגדו צו הבאה או שיישפט בהיעדרו.

בדיון ביום 12.12.22 הורשע המערער בעבירה שיווחה לו, לאחר שנקבע על ידי בית משפט קמא כי בקשהה של באת כוחו של המערער (עו"ד שירהאן קישאי) לדוחות את הדיון פעמי נספת לצורך "**ריפוי הפגם**", מהוות הודהה בכך שאין בידי המערער רישיון נהיגה תקף, ומ声称 יש להרשיעו בעבירה שיווחה לו. בנסיבות דחיה נוספות, שגם להן נעהר בית משפט קמא, ניתנו בדיונים ביום 7.2.23 ו- 9.3.23. בדיון ביום 9.3.23, ביקש ב"כ המערער (עו"ד עלא קישאי) לדוחות את הדיון, ובלשונו: "**מבקש דחיה אחרונה לצורך לחידוש רישיון הנהיגה. אני אטען לעונש בדיון הבא**".

בדיון הנדחה ביום 16.4.23, ביקש ב"כ המערער (עו"ד פואר) לדוחות את הדיון פעמי נספת נוכח כך ש"**לא איתרנו את הנאשם**". בית המשפט קמא דחה את הבקשה, ונקבע כי גזר הדיון ינתן שלא בנוכחות המערער, לאחר שהדיונים נדחו פעמי אחר פעמי, לביקשת הסגנור לצורך לחידוש רישיון הנהיגה, וכי המערער לא התיציב גם קודם לכן בדיונים שהוו קבועים בעניינו, והיה עליו לעקב אחר מועד הדיונים ולהתייצב למשפטו.

בטיעון לעונש טען ב"כ המערער כי הוא "מבקש להתחשב בנאשם שהגיע לכל דיוני בית המשפט, לא הצליחו לאתרו להיום. הוא לא יודע על מועד הדיון היום. מדובר בפסקית רישיון נהיגה שנובעת מחובות להוציא" פ' כאשר כל הנושא השתנה לאחר תיקון החוק. מבקש כי הענישה לא תהיה מעבר לפסילה המותנית ועד כמה שניתן שהפסילות יהיו בחופף כדי לחתן לנאים הזדמנויות להוציא רישיון".

בגזר הדין שניתן באותו יום, הוטל על המערער קנס בסך של 1500 ₪, 6 חודשים פסילת רישוון נהיגה בפועל, הפעלה בחופף של עונש פסילת רישוון נהיגה מותנה בן 3 חדשים שהוטל על המערער ביום 28.2.22 בתיק בימ"ש לטעורה בעכו (3227-01-22), ופסילה מותנית. צוין כי המערער כבר לחובתו 61 הרשעות קודומות לרבות הרשעות בעבירות דומות; מנגד צוין, כי נשללו נסיבותו האישיות של המערער, כפי שהוצגו על ידי סנגורו, ותק הנהיגה, וההודהה.

ביום 17.4.23 הוגשה לבית משפט קמא בקשה לביטול פסק הדין בה נטען על ידי עו"ד עלא קישאי, כי הרשות המערער אינה יכולה לעמוד, בכך כי שכתב האישום לא הוקרא למעערער כנדרש על פי סעיף 143 לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב - 1982 (להלן - **חס"פ**), ולא ניתן מענה לכתב האישום על פי סעיף 152(א) לחס"פ. צוין כי בדברי באת כוחו של המערער שביקשה לדחות את הדיון לצורך ריפוי הפגם אין לראות הודהה, ולא הייתה הודהה בעצם נהיגת הרכב. עוד צוין כי העונש שהוטל מחייב עם המערער, ואני עולה בקנה אחד עם הסדר הטיעון "שהתנהל בין הצדדים".

בית המשפט קמא דחה את בקשה ההגנה. בהחלטה מיום 23.4.23 צוין כך:

"**התקיים** 6 דינונים בנסיבות הסנגור ובהדרו של המבקש, חרף זימונו כדין של המבקש...והחלטות בית המשפט חזור והזהר, על חובת הנאשם להתייצב בבית המשפט, ובHUDER התיצבות יוצאה כנגדו צו הבאה או יוצר דין בהדרו...והנה, גם בישיבת ההקראה השלישייה שהתקיימה ביום 12.12.23 לא התיצב המבקש, למרות החלטתי המפורשת...במעמד הדיון לעיל, ראיתי בדברי באת כוחו של המבקש בפרוטוקול בית המשפט - "מבקש דחיה קצרה לצורך ריפוי הפגם". הדגשה שלי - חידוש ראשון נהיגה במשרד הרישוי, ומשכך המבוססת הודהה בעבודות כתוב האישום, לפיה במועד האירוע נהג הנאשם ללא ראשון נהיגה תקף, ומשכך הרשעתה את המבקש בעבירה המיחוסת לו בכתב האישום...לא לモתר לצין, כי בתיק זה נעתרתי לפנים משורת הדין לבקשת הסנגור, לדחות את מועד הטיעונים לעונש לצורך הצגת ראשון נהיגה תקף (ראו פרוטוקולים: 7.2.23, 9.3.23)...נוסף על כן, אם סבר הסנגור כי הרשות המבקש נעשתה בשגה, מדובר לא הוגשה בקשה מתאימה לתיקון פרוטוקול הדיון, או נטעה הטענה בדיון הנדחה או בזה של אחרים...יתירה מכך, בדיון שהתקיים ביום 9.3.23, נאמר מפי סנגורו "מבקש דחיה לצורך מעבר חידוש ראשון נהיגה, אני אטען לעונש בדיון הבא" - דברים העומדים בסתרה לטענותיו בבקשתה...טענותיו של הסנגור הועלו לראשונה בבקשתה זו (לא צירוף תצהירו של המבקש), רק לאחר שנדחתה בדיון לדחות פעם נוספת את מועד הטיעונים לעונש, לנוכח העובדה כי הנאשם ניתק את הקשר עם בא כוחו.

...למעלה מן הדרוש, אףנה לסעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי.

בהתודעה העורער חזר בא כוח המערער על טענתו כי כתב האישום לא הוקרא למעערער ולא ניתן מענה, וכי אין בדברי באת כוחו כדי להוות הודהה. עוד נטען כי סעיף 240(א)(2) אינו חל נוכח התיצבות סנגורו. לשאלת בית המשפט בדיון בפני צוין ב"כ המערער כי לא הגיע בקשה לביטול הכרעת הדין לפני שלב העונש, שכן סבר כי ניתן לערער על ההחלטה רק לאחר מתן גזר דין, ומכל מקום הגיע בקשה ביטול לאחר שניתן גזר דין. לחלוין נטען, כי העונש שהוטל מחייב עם המערער נכון ענישה שהוטלה במקרים אחרים.

ב"כ המשיבה טען כי המערער היה מיוצג לאורק הדיונים, וכי עורק דין צוין כי עונש, ללא שאלתה טענה לעניין הרשותה, ואין להתערב בפסק הדין שניתן.

לאחר שבחנתי הטיעונים, לא מצאתי מקום לקבלת העורער.

ראשית אצין כי המערער כלל לא טרח להתייצב לדין בערעורו, כשם שלא טרח להתייצב לאף לא אחד מששת הדיונים שהתקיימו בבית משפט קמא, ובידיו האחרון צוין כאמור כי לא "אوتر", היינו כי נתקק קשר מעורכי דין. ב"כ המערער, עוז קישאי, הודיע בדיון כי **"המעערר בדרך בגין תאונה בכביש 6. מבקש להתחליל לטעון בהעדרו..."**, ואולם המערער לא התיצב גם בסופו של דין, ואף לאחר סיום דיונים בתיקים אחרים בהם ניתן "ציג על ידי ב"כ המערער, ולא הומצא כל הסבר ממשי מלאה באסמכתא, לפשר העדרו. בנסיבות אלה, לאור ההתנהלות בבית משפט קמא, יש לדוחות את הערעור, נכון הוראת סעיף 208 לחס"פ לפיו אם המערער הוא שלא התיצב, ניתן לדוחות את הערעור מטעם זה בלבד.

למעלה מהצורך ATIICHIS גם לטענות האחרות שהעלתה ב"כ המערער.

מקבל אני את הטענה - בדוחך רב נכון הקשר של המערער מבאי כוחו בבית משפט קמא- כי נכון התיצבות סינגורי של המערער בבית משפט קמא אין מצוים אלו בגדרו של סעיף 240 (א)(2) לחס"פ, לפיו **"נאשם שהוזמן ולא התיצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראווה כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, חולת אם התיצב סינגור מטעמו"**. עם זאת, לא מתעוררת בפנינו שאלת קיום הדיונים שלא בנסיבות המערער, נכון קר שמדובר לא התיצב חרף כך שהוזהר באמצעות סינגורי, כי אפשר שיישפט שלא בנסיבות אם לא יתייצב (סעיף 130 (א) לחס"פ).

הטענה לעניין אי הקראת כתב האישום כנדרש, מتبוססת כאמור, על סעיף 143 לחס"פ לפיו ניתן שלא לבצע הקראת כתב האישום בפני נאשם, כאשר הנאשם מיוצג על ידי סינגור, **"אם הודיע הסיגור לבית המשפט, כי קרא את כתב האישום באזני הנאשם והסביר לו את תכנו, ואם אישר הנאשם את הודעה; דברי הנאשם וסינגורו ירשמו בפרוטוקול"**, וכי הוראה זו לא קויימה.

אין חולקין כי הוראת סעיף 143 לא מולאה כלשונה, אולם ראוי להזכיר כי אין עסקין בכתב אישום המוגש לראשונה בבית המשפט, וכותב האישום (והזמן להשפט) נמסר לידי המערער עוד במעמד ביצוע העבירה שיוכסה לו, ונitin היה בידי המערער לקרוא את כתב האישום שאינו מורכב או מרובה פרטיטים, עוד קודם לדין ראשון שנערך בעניינו. זאת ועוד, בנסיבות שהתקיימו צוין כי המערער מנסה "לרפא את הפג", היינו "הפגם" שבפקיעת רישון הנהיגה, ומשמעותה עולה מalone כי המערער היה מודע לאיושם בדבר נהיגה עם רישון לא תקין, שכן אלמלא כן לא היו מתבקשות דחיות.

עוד יש להוסיף כי לא עלתה כל טענה בעניין אי הקראת כתב האישום בכל ישיבות הדיון שנערכו לאחר הרשות המערער, אף נשמעו טיעונים לעונש בלבד להסתיג ככל מהליכים הקודמים שנערכו. בעניין זה יש להפנות להוראת סעיף 130(ו) לחס"פ, לפיו ניתן לפנות בבקשת לביטול הכרעת דין, כל עוד לא נגמר הדיון התנהל שלא בנסיבות הנאשם, ואם הדבר דרוש כדי למנוע עיות דין; כך נפסק גם לעניין הרשעה מכוח סעיף 240(ב) לחס"פ- **"...על מנת להשיג על הכרעת הדיון, נראה כי סעיף 240(ב), המתווה את האופן בו ניתן לבטל פסק דין מושיע"**, אינו חל במישרין על בקשות לביטול הכרעת דין בלבד. ואולם, אין בכך כדי להביא לחסימת דרכם של נאשמים, אשר הורשו בדיון בהיעדרם, מלהגיש בקשות לביטול הכרעת הדיון. כך גם במקרה זה, המבקש הגיש בקשה לביטול הכרעת הדיון, אשר נידונה לגופה ונדחתה, עוד טרם שנגמר דין...". רע"פ 8177/13 רומן גולצמן נ' מדינת ישראל (ນבו 03.02.2014); (וכן ראו בעניין זה גם - רע"פ 2473/98 **נ'مال חליי נ' מדינת ישראל** נב(2)).

nocah nesivot ala harri shai kiym horat seif 143 k'lshona, ain bo cadhi l'fgeu fgeha mahotit behalik shatakim, v'mochot cali batlrot hichsita, ain lehorot l'fikr ul bittol harsheha.

ain ani roa pgm b'k'n shbit m'spet k'ma raa b'dbari b'c ha'murur l'fihim matbukhet dhchit h'din l'zor' "rif'i pgm", hengav lenhoga laa rishion ber tokuf, meshom hoda'a be'ubodot c'tb haisom. Ul pi horat seif 152 (a) l'chsd'f nit'an l'mosor at t'gobet hanashm l'c'tb haisom ba'matzut singoro, v'bekshot dhchit l'zor' "rif'i pgm" moshevot t'dirot b'veiti ha'mspet l'tuba'ra matot h'nahha ci "silok ha'machdl", la'achr m'shaha, ibia l'hakla be'unosh. Benosf, ha'tbukha dhchit b'tchilit h'dar, l'zor' gibush ha'sder ti'yun; b'nisivot ala, casher ha'murur ba'matzut b'ay cocho, la'aten mu'ad l'kafra be'ubodot c'tb haisom, v'bc'lan nhat'at ha'rakk - cr' af **batuyonim le'unosh** - harri shnitn h'ya l're'ot b'dbarim shnmasro meshom hoda'a b'mkol' ubodot c'tb haisom. C'pi shforot, la'netuna ul ydi b'c ha'murur kl' netuna hengavut harshehu, v'hotuyonim le'unosh nshmuu carbe'ha ch'dshim la'achr harshehu; uod y'sh l'z'yon ci ul pi horat seif 153(a) l'chsd'f nit'an h'ya l'gash b'ksha l'chzor m'hoda'a b'k'l shel ha'mspet, v'bc'lan zeh l'pni matan g'zor h'din, am l'teuma shel h'gagha, ha'tparsho h'dbarim shnmasro ul ydi ur'at h'din k'shaoi, shla' ca'ala.

b'kshet ha'murur l'bittol psuk h'din ulta b'pni bi't m'spet k'ma rak la'achr matan g'zor h'din, nocah ha'unosh shahotel, v'ain la'hatir b'nisivot ala ha'zurat ha'galgal la'achr lala tem m'zdek.

ain ani mo'za gam cl' chomraha be'unosh shahotel, nocah m'shr' p'kiyat rishion h'nahiga, ha'uber ha'tuba'roti, v'horat bi't m'spet k'ma ul ch'pifat ml'oa unosh ha'psila ha'motnaa le'unosh shahotel (l'uniun ha'unosh be'virah zo, b'nisivot ch'morot p'khot, ha'sho - R'uf 11/2673 מיטל זימר נ' מדינת ישראל (12.4.11)).

nocah ha'amor - ndcha ha'reu'or.

ha'murur y'fekid rishion h'nahiga ud yom 2.7.23 b'she'ah 12:00 b'mozicrot bi't ha'mspet l'tuba'ra.

ha'mozicrot ha'vir p'suk h'din li'di ha'zaddim.

nit'an h'ayom, v'1 tamuz t'shp'g, 25 yoni 2023, ba'udar ha'zaddim.